05/07/2019

Προσοχή στις πλάνες των μαρτύρων του Ιεχωβά

/ Γνώμες

Ο Χριστός, ο Υιός του Θεού και Σωτήρ του κόσμου (που Θεός ων αληθινός, έγινε και άνθρωπος και πέθανε πάνω στον σταυρό για να μας λυτρώσει από τα δεσμά του θανάτου και από τη δουλεία του Σατανά), λίγες μέρες πριν σταυρωθεί είχε πει στους μαθητές Του τούτα τα προφητικά λόγια:

«Βλέπετε μή τὶς ὑμᾶς πλανήσῃ... Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανήσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς» (Ματθ. κδ’ 4, 11, 24). Αλλά και ο Απ. Πέτρος προειδοποιεί τους χριστιανούς ότι «ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι [ἐν τῷ λαῷ], οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας» (Β’ Πέτρ. β’ 1). Ο Απ. Παύλος απεκάλυψεν ότι οι ψευδοδιδάσκαλοι αυτοί άρχισαν ήδη να εμφανίζονται από την εποχή των Αποστόλων (Πράξ. κ’ 29-30), και ότι θα συνέχιζαν να εμφανίζονται μέχρι και τους εσχάτους καιρούς (Α’ Τιμ. δ’ 1). Τους ψευδοδιδασκάλους αυτούς ο Απ. Ιωάννης ονομάζει «αντίχριστους» (Α’ Ἰωαν. β’ 18) και προτρέπει τους πιστούς να μείνουν σταθεροί στη διδαχή του Χριστού και να αρνούνται να έχουν και απλή επαφή μαζί τους (Β’ Ἰωαν. 10-11). Σήμερα, κοντά στις τόσες αιρέσεις και στους τόσους ψευδοδιδασκάλους που εμφανίσθηκαν ανάμεσα στους αιώνες, προστέθηκαν και οι Χιλιασταί, οι γνωστοί ως «Μάρτυρες του Ιεχωβά». Αυτοί αποτελούν τη χειρότερη αίρεση και τους χειρότερους ψευδοδιδασκάλους που εμφανίσθηκαν ποτέ. Η αίρεση

αυτή αποτελεί και το θέμα της παρούσας μελέτης. Η αίρεση των Χιλιαστών ή Μαρτύρων του Ιεχωβά εμφανίσθηκε στο τέλος του περασμένου αιώνα, γύρω στα 1870. Αρχηγός και ιδρυτής της αιρέσεως υπήρξεν ο Εβραίος έμπορος Κάρολος Ρώσσελ, που διεκήρυττεν ότι «ελάμβανε τον θείον λόγον κατ' ευθείαν από το στόμα του Θεού»! Ο εν λόγω Εβραίος και οι οπαδοί του εγκολπώθηκαν όλες τις αιρέσεις που είχαν εμφανισθεί διά μέσου των αιώνων και δημιούργησαν μια καινούργια αίρεση, μια παναίρεση αυτή τη φορά. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, αλλοίωσαν τόσο πολύ τη Χριστιανική θρησκεία ώστε να μην έχουν σήμερα τίποτε κοινό με αυτήν. Όπως οι γραμματείς και φαρισαίοι της εποχής του Χριστού, έτσι και αυτοί «περιάγουν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιήσαι ἕνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιοῦσιν αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον αὐτῶν» (Ματθ. κγ' 15). Με το άφθονο (εβραϊκό τις περισσότερες φορές) χρήμα, που διαθέτουν, σκορπούν παντού χιλιάδες βιβλία, περιοδικά και φυλλάδια, προσπαθώντας να διαδώσουν τις πλάνες τους και να κλονίσουν τα θεμέλια του Χριστιανισμού. Όπως χαρακτηριστικά γράφει ένας Ορθόδοξος Ιερομόναχος, «Οι Ιεχωβίται δεν κηρύττουν μίαν μόνον αίρεσιν αλλά πολλάς αιρέσεις μαζί. Είναι Αρειανοί, πνευματομάχοι, θνητοψυχίται, χιλιασταί, εικονομάχοι, ιουδαΐζοντες και εις μερικά σημεία προτεστάνται. Αποτελούν δηλαδή παναίρεσιν, συνονθύλευμα όλων των μεγάλων αιρέσεων, που εφάνησαν εις την ιστορίαν της Εκκλησίας. Όλαι αι αναθεματισθείσαι από τους Αγίους Πατέρας αιρέσεις επαναλαμβάνονται από αυτούς. Διά τους Ιεχωβίτας και όλους τους αιρετικούς ομίλησε προφητικά ο ίδιος ο Κύριος: «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες» (Ματθ. ζ' 15). Πράγματι, οι Ιεχωβίται έρχονται με ενδύματα προβάτων, αλλά εις την πραγματικότητα κατασπαράζουν τας ψυχάς που θα πέσουν εις τα δίκτυά των. Προσοχή λοιπόν. Μην ανοίγετε συζήτησιν μαζί των πριν μάθετε καλά την Αγίαν Γραφήν. Γίνεται απόστολοι και μάρτυρες του Χριστού... Ας παρακαλούμεν τον Θεόν να τους φωτίσει να επιστρέψουν στην αλήθειαν και ας εργαζώμεθα πάντοτε να ζώμεν κατά τας αγίας εντολάς του Κυρίου μας Ιησού Χριστού εις τον οποίον ανήκει όλη η δόξα «εν τη Εκκλησία» (Ἐφεσ. γ' 21) εις όλους τους αιώνας» (Ιερομ. Γεωργίου Καψάνη, «Η Ορθόδοξος πίστις μας και αι πλάναι των Ιεχωβιτών»).

Μερικές χαρακτηριστικές κακοδοξίες των είναι οι εξής:

– Διδάσκουν ότι για να σωθεί κανείς πρέπει να ονομάζει τον Θεό «Ιεχωβά» (εξ ου και η ονομασία τους).

– Αρνούνται την Αγία Τριάδα (Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα), τον μόνο αληθινό Θεό. Γι' αυτούς ο μεν Υιός είναι κτίσμα του Θεού (και συγκεκριμένα ο αρχάγγελος Μιχαήλ), το δε Άγιον Πνεύμα, μια απρόσωπη δύναμη του Θεού.

– Αρνούνται την Ιεράν Παράδοσιν ως πηγήν της θείας αποκαλύψεως.

– Αρνούνται τη σωματική ανάσταση του Χριστού.

– Αρνούνται την Εκκλησία και τα άγια Μυστήριά της.
– Αρνούνται την αθανασία της ψυχής.
– Διδάσκουν ότι η Δευτέρα Παρουσία έγινε το 1914(!), και ότι σύντομα θα έλθει ο Χριστός να ιδρύσει επί της γης χιλιετή βασιλείαν (εξ ου και η ονομασία τους «Χιλιασταί»).
– Διδάσκουν ότι ο Παράδεισος θα είναι επί της γης, και ότι η αιώνια ζωή θα είναι ζωή υλικών απολαύσεων.
– Αρνούνται την αιώνια κόλαση και διδάσκουν την εκμηδένιση των μη σωζομένων.
– Αρνούνται τη Θεοτόκο και το αειπάρθενον αυτής.
– Αρνούνται τους αγίους και τις πρεσβείες των, τον τίμιο Σταυρό και τις άγιες εικόνες.
Όπως διαπιστώνει κανείς, δεν άφησαν διδασκαλία του Χριστιανισμού που να μη τη διαστρέψουν ή να μη την αρνηθούν. Γι’ αυτό αποτελούν κίνδυνο για τους αστήρικτους στην πίστη Χριστιανούς.
Κάτι άλλο που χαρακτηρίζει τη θρησκευτική αυτή οργάνωση είναι μια ρευστότητα σε μερικά σημεία του πιστεύω της. Σε ορισμένα θέματα, άλλα επίστευαν στο παρελθόν κι άλλα πιστεύουν τώρα. Μην μπορώντας να αρνηθούν αυτές τις αντιφάσεις στη διδασκαλία τους, τις δικαιολογούν και τις παρομοιάζουν «μ’ αυτό που είναι γνωστό στους κύκλους της ναυσιπλοΐας σαν πλεύση διαδρομών ζιγκ-ζαγκ». «Είναι αλήθεια – γράφουν πάλι – ότι επειδή το φως λάμπει προοδευτικά, και επειδή έγιναν λάθη λόγω ανθρώπινης ατέλειας και αδυναμίας, αυτοί οι Χριστιανοί (οι Μάρτυρες του Ιεχωβά) χρειάστηκε, σε μερικές περιπτώσεις, να ξαναεκτιμήσουν απόψεις και διδασκαλίες». Και, αφού παραθέσουν μερικά τέτοια παραδείγματα αλλαγής στο πιστεύω τους, προσθέτουν ότι «τέτοιες εξελίξεις κατανοήσεως» (!), «περιλαμβάνουν μια πορεία σαν να λέγαμε με ζιγκ-ζαγκ, που χρησίμευε σαν δοκιμασία της πιστότητας» των μελών της οργάνωσης προς την ηγεσία της στο Μπρουκλίν(!). Δεν χρειάζονται, νομίζομεν, σχόλια. Αφού και οι ίδιοι παραδέχονται ότι η πορεία τους δεν είναι ευθεία αλλά ζιγκ-ζαγκ, ο καθένας μπορεί να βγάλει άνετα τα κατάλληλα συμπεράσματα. (Βλ. «Σκοπιά» 1/7/1979, σσ. 26-29, 1/4/1982 σσ, 26-31, 15/6/1984, σ. 11, κ.α.) Είναι γνωστό ότι οι Μάρτυρες του Ιεχωβά δεν δέχονται καμιά συζήτηση, αν αυτή δεν βασίζεται μόνο στην Αγία Γραφή. (Κι αυτό, παρά την κακοποίηση της Αγίας Γραφής εκ μέρους των με το να δέχονται τυφλά τις ερμηνείες που δίνει σχετικά με αυτήν η ηγεσία της Οργάνωσης). Εμείς οι Ορθόδοξοι γνωρίζουμε ότι η Αγία Γραφή μόνη, δεν αποτελεί αυτάρκη πηγή της Χριστιανικής πίστεως γιατί προϋποθέτει την Ιερά Παράδοση• γι’ αυτό και πρέπει να μελετάται πάντοτε υπό το φως της Ιεράς Παραδόσεως.
Το να χρησιμοποιήσουμε, λοιπόν, μόνη την Αγία Γραφή, ανεξάρτητα από την όλη διδασκαλία της Εκκλησίας, στερούμεθα της δυνατότητας να αναπτύξουμε ολόπλευρα, θεολογικά και αγιογραφικά, ένα θέμα. Όμως, αυτό είμαστε στη μελέτη

αυτή υποχρεωμένοι να κάνουμε• να κατεβούμε στο επίπεδο μιας ξηρής, στεγνής και άχαρης παράθεσης αγιογραφικών κειμένων, ξεκομμένων από τη ζωογόνο ατμόσφαιρά τους, που είναι η Ιερά Παράδοσις.
Αλλά και μ’ αυτόν τον ελλιπή τρόπο, πιστεύομεν ότι μπορούν να δοθούν συντριπτικές απαντήσεις στις κακοδοξίες των Μαρτύρων του Ιεχωβά, και να πείσουν κάθε καλοπροαίρετο μελετητή ότι μόνο στην Ορθόδοξη Εκκλησία υπάρχει ανόθευτη η αλήθεια.

Του Αρχιμανδρίτου Σωφρόνιου Μιχαηλίδη

(από το βιβλίο: «Η Ορθοδοξία και οι μάρτυρες του Ιεχωβά»)